

תת"ע 1922/06/20 - עקל שאדי נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 1922-06-20 מדינת ישראל נ' עקל שאדי
תיק חיצוני: 14116717332

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	עקל שאדי ע"י ב"כ עו"ד ריאד מסארווה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 30.7.20.

כנגד המבקש הוגש ביום 5.6.20 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ללא חגורת בטיחות בניגוד לתקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 9.3.18.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 30.7.20, אך המבקש לא התייצב לדיון, ובנסיבות בהן הוצג אישור מסירת הזמנה לדיון אשר 'סרב לקבל', נשפט המבקש בהיעדרו, ונדון לקנס המקורי בצידה של העבירה.

בבקשה מיום 15.9.20 טען הנאשם, כי לא קיבל הזמנה לדיון, וכי אישור המסירה אינו נכון; כי הגיש בקשה להישפט על מנת להתגונן על חפותו; ואי קבלת הבקשה תגרום עיוות דין, ופגיעה בפרנסתו ורישיונו.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי לא צורפה כל אסמכתא או ראיה לטענה כי אישור המסירה אינו נכון; וכי המבקש לא הציג תשתית ראייתית בעל משקל לטענה לעיוות דין.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

על פי אישור מסירה בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון נמסרה למבקש והוא סירב לקבלה; ועל פי סעיף 237(ג) לחוק סדר הדין הפלילי, ותקנה 54 לתקנות סדר הדין הפלילי, הרי שבוצעה המצאה כדין למבקש; ועל המבקש לבטל פסק דין בהיעדר התייצבות, עליו לפרט בבקשתו את מכלול טענותיו ולתמוך אותן באסמכתאות, ולא להסתפק בכפירה כללית בלבד שלפיה לא זומן ולא סירב לקבל את ההזמנה. וראו רע"פ 1581/20 **מהנדס אבו חמיד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 08.03.2020); ורע"פ 5356/20 **יאסר טחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.08.2020).

בענייננו, המבקש לא צירף לבקשה אסמכתאות כלשהן לכפירתו באישור המסירה, ואף לא נעשה בירור מצד המבקש בסניף הדואר אשר באמצעותו בוצע אישור המסירה, כדי להפריך את המצוין באישור המסירה על ידי עובד הדואר.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018); ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם רע"פ 400/20 **אולגה בלכר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.04.2020).

בענייננו, **לבד מאמירתו הכללית של המבקש, לפיה הוא מבקש להתגונן על חפותו ולזכות את עצמו (סעיף 6 סיפא לתצהיר), לא צורפו לבקשה נימוקים התומכים בטענה זו, המעידים על סיכויי הגנתו, ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.**

וגם הטענה לפגיעה ברישיון הנהיגה של המבקש, יש להניח בשל אמצעי תיקון שהוטלו על המבקש על ידי משרד הרישוי, אינה עילה לביטול פסק הדין, ו"מדובר בשיקול של תועלת ולא בשיקול של עיוות דין". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 21418-12-15 **קויפמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.2015)).

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (רע"פ

8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשפ"א, 01 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.